

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE – LJUBLJANA

MARJETA CERAR: NAJVEČJI DAR. MARIJA, NAŠA PRIPROŠNJICA

Podatki o knjigi

- Naslov: Največji dar
- Podnaslov: Marija, naša priprošnjica
- Avtorica: Marjeta Cerar
- Zbirka: Šmarnice
- Ilustracija na naslovnici: Daša Simčič
- Urednica: Polona Mlakar
- Velikost: 150 mm x 210 mm
- Vezava: broširana
- Število strani: 92
- Cena: 8,50 €
- ISBN: 978-961-278-491-1
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2020

Marija – članica naše družine

V knjigi so zbrane vesele in mestoma tudi ganljive zgodbe iz vsakdanjika neke povsem običajne družine s štirimi otroki, ki živi na majhni kmetiji na obrobju mesta. Zgodbicam, ki jih pripoveduje četrtošolka Polona, daje poseben pečat okoliščina, da ima Jezusova mati Marija v tej družini prav posebno mesto ...

Zgodbe so pravzaprav resnične pripovedi dveh šestčlanskih družin iz iste župnije z njihovih kratkih skupnih počitnic. V uvodu bralcem ali poslušalcem mami, organizatoriki srečanja, zapišeta: »To so resnične zgodbe, ki so se dogajale in se še dogajajo vsakomur izmed nas. So zahvala, prošnja, so bolečina srca, so vzklik veselja in upanja. Predvsem pa so zgodbe, ki jih je spisalo otroško srce, v katerem ima Marija prav posebno mesto.«

Branje nam prinese izkušnjo čisto vsakdanjega življenja, a tako močno povezanega z Marijo.

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

3000 Celje, Prešernova ulica 23, T 03 426 48 00, F 03 426 48 10, Knjigarna: T 03 490 14 21, F 03 490 14 22

1000 Ljubljana, Nazorjeva ulica 1, T 01 244 36 52, F 01 244 36 75, Knjigarna: T 01 244 36 50

info@celjska-mohorjeva.si • www.mohorjeva.org

O avtorici

Marjeta Cerar, rojena v Ljubljani, je srednješolska leta preživljala v družbi skavtov, animatorjev in ob vodenju različnih skupin v župnijah Vir in Dob. Študij je zaključila na Teološki fakulteti v Ljubljani. Z možem, s katerim se je poročila leta 2003, imata štiri otroke. Poleg najlepšega poklica biti mama in žena opravlja tudi delo katehistinje v župniji Domžale.

Odlomek z knjige

Na pepelnično sredo zvečer smo naredili družinski načrt, čemu se bomo odpovedali. Lučka je rekla:

»Jaz se ne bom odpovedala ničemur. Vsako leto se odpovem čokoladi ali piškotom ali čemu podobnemu in mi nikoli ne uspe zdržati do konca. Torej se letos ne bom odpovedala ničemur in morda mi bo tokrat uspelo.«

Babi pa je rekla:

»Draga moja deklica, nekaj bi bilo pa dobro. Tudi Marija se je morala odpovedati Jezusu, da je lahko danes tvoj prijatelj.«

»Jaz se bom odpovedal šoli,« je rekel Maks in odvihral v svojo sobo.

Družinski posvet se je zaključil brez sklepa. A Lučka je pozneje sporočila svojo odločitev, da se bo odpovedala svojim najljubšim piškotom. Tudi drugi smo ji sledili in se kot družina odpovedali vsem sladicam. Še babi in dedi sta pristopila k naši postni akciji. Prvih nekaj dni nam je šlo kar dobro, vmes smo imeli malo krize, vendar nam je uspelo zdržati do konca. Po štiridesetih dneh so bili piškoti tako dobri kot še nikoli.

(Str. 45)